

Nowa strona narodowa obiegowych monet euro

(2018/C 133/03)

Strona narodowa nowej obiegowej monety okolicznościowej o nominale 2 euro emitowanej przez Republikę San Marino

Obiegowe monety euro mają status prawnego środka płatniczego w całej strefie euro. W celu poinformowania ogółu społeczeństwa, a także podmiotów obracających monetami w ramach swojej działalności Komisja ogłasza opis wszystkich nowych wzorów monet euro ⁽¹⁾. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r. ⁽²⁾ państwom członkowskim strefy euro oraz państwom, które zawarły układ monetarny z Unią Europejską przewidujący emisję monet euro, przysługuje prawo do emisji okolicznościowych obiegowych monet euro, przy czym emisja ta musi spełniać określone warunki, a w szczególności monety muszą mieć nominalną wartość 2 euro. Monety okolicznościowe mają parametry techniczne zwykłych obiegowych monet o nominale 2 euro, lecz na ich stronie narodowej znajduje się wzór okolicznościowy mający istotne symboliczne znaczenie dla danego państwa lub całej Europy.

Państwo emitujące: Republika San Marino

Upamiętniane wydarzenie: 500. rocznica urodzin Tintoretto

Opis motywu: Pośrodku monety widnieje fragment obrazu Tintoretto „Nawiedzenie” (uścisk między Świętą Dziewicą i Elżbietą), daty „1518-2018”; na obwodzie monety: na górze widnieje napis „SAN MARINO”, na dole „Tintoretto”; po lewej umieszczono inicjały autora Luciana de Simoni „LDS”, a także znak mennicy rzymskiej „R”.

Na zewnętrznym otoku monety umieszczonych jest dwanaście gwiazd flagi europejskiej.

Planowany nakład: 60 500 sztuk

Data emisji: kwiecień 2018 r.

⁽¹⁾ Zob. Dz.U. C 373 z 28.12.2001, s. 1, zawierający odniesienie do wszystkich stron narodowych monet, które zostały wyemitowane w 2002 r.

⁽²⁾ Zob. konkluzje Rady ds. Gospodarczych i Finansowych z dnia 10 lutego 2009 r. i zalecenie Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych stron i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).